

کارفرمایان؛ شرکای استراتژیک تامین اجتماعی / دکتر حمیدرضا سیفی

کارفرمایان به‌عنوان شرکای استراتژیک تامین اجتماعی، نقش بی‌بدیلی در پیشبرد اهداف این سازمان دارند. بدون حضور پررنگ کارفرمایان و فعالیت آنها در بازار کسبوکار، قطعاً هم چرخ توسعه از حرکت باز می‌ایستد و هم بسیاری از کارگران به صف بیکاران می‌پیوندند.

حمایت دولت و تامین اجتماعی از کارفرمایان در واقع حمایت از تولید و اشتغال است. در جامعه‌ای که کارفرما با آرامش خاطر در فضای کسبوکار سرمایه‌گذاری می‌کند و تامین معیشت چندین نیرو را به عهده می‌گیرد، زندگی کارگران نیز از رفاه بهتری برخوردار خواهد بود، زیرا امنیت شغلی که در بستر مراودات کارگر-کارفرمایی به وجود می‌آید هم بر پیوستن به جرگه مشاغل کاذب و غیررسمی ارجحیت دارد و هم انتخاب‌های شغلی بیشتری را پیش روی جامعه کارگری می‌گذارد.

حمیدرضا سیفی، عضو هیئت‌مدیره کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایان ایران، در گفتگو با آتیه‌نو به مهم‌ترین چالش‌های پیش روی کارفرمایان اشاره می‌کند و در این میان انتقادهایی هم از مقررات و قوانین دست‌وپاگیر می‌کند. به اعتقاد او، راه رونق فضای کسبوکار و تامین رضایت کارگران و کارفرمایان در عمل به قانون خلاصه می‌شود، به طوری که به باور او اگر دولت به تکتک وظایف قانونی‌اش در قبال کارگران و کارفرمایان عمل کند، تعامل بین کارگر و کارفرما نیز به سطح ایده‌آل خود خواهد رسید. گفتگو با این فعال تشکلهای کارفرمایی را از نظر می‌گذرانید.

فکر می‌کنید عمده دغدغه کارفرمایان در ارتباط با سازمان تامین اجتماعی در چه مسائلی خلاصه می‌شود؟

گاه برخی شعب سازمان تامین اجتماعی به برخی کارفرماها سخت می‌گیرند. به این صورت که گاه پرونده‌های حقوقی برای برخی کارفرماها تشکیل می‌شود و سپس برای بررسی به هیئت‌های بدوی و پس از آن هیئت‌های تجدیدنظر می‌رود، که همین روند چند ماه طول می‌کشد. پس از آن، پرونده به دیوان عدالت اداری سپرده می‌شود که در این صورت باید یکی دو سال منتظر نتیجه پرونده بمانیم. در این بین تنها کسی که بیشترین فشار را تحمل می‌کند کارفرماست.

ما انتظار داریم میزان تشکیل این پرونده‌ها کمتر شود و زمان رسیدگی به آنها نیز کاهش یابد.

به نظر شما برای کاهش این مشکلات، چه روشی باید پیش گرفته شود؟ سازمان تامین اجتماعی یک نهاد عمومی است و منابع مالی آن باید به صورت سه‌جانبه از سوی دولت، کارگر و کارفرما تامین شود. در دوره مدیریت قبلی سازمان تامین اجتماعی، حتی شورای اجتماعی تامین اجتماعی را لغو کردند که ضربه بزرگی به کارفرماها زد. سازمان تامین اجتماعی متعلق به بیمه‌شده‌هاست و باید توسط کارگر، کارفرما و دولت تامین مالی شود، دولت‌ها به تامین اجتماعی به‌عنوان منبع مالی نباید نگاه کنند که همین نوع نگاه نیز در نهایت به ضرر کارگر و کارفرما تمام می‌شود. فکر می‌کنم با تاکید جدی بر ترویج سه‌جانبه‌گرایی می‌توان مشکلات موجود در تامین اجتماعی را ریشه‌کن کرد، به شرطی که دولت همکاری بیشتری نشان دهد و تعامل بیشتری با کارگران، کارفرمایان و تامین اجتماعی داشته باشد.

بخش زیادی از ارتباط کاری کارفرمایان با نهادهای دولتی است. فکر می‌کنید در این بخش چه چالش‌هایی پیش روی کارفرمایان قرار دارد؟

یکی از عمده مشکلات کارفرمایان، بروکراسی‌های اداری در سازمان‌ها و نهادهای مختلف دولتی است که ترمز کسبوکار را می‌کشد. وقتی کسی به دنبال ایجاد کسبوکار جدیدی است، نباید آنقدر کاغذبازی و پر کردن فرم‌ها وقتش را بگیرد که دیگر نتواند بر کسبوکارش تمرکز کند. سرمایه‌گذار به تضمین دولت نیاز دارد تا بتواند با اطمینان پول خود را در اختیار تولید و اشتغال کشور قرار دهد. او می‌خواهد اطمینان داشته باشد که با سرمایه‌گذاری روی فلان طرح، بعد از مدتی مشخص، پولش به همراه سود به او بازمی‌گردد. وقتی به کشوری مثل ترکیه نگاه می‌کنیم می‌بینیم که دولت، حتی به سرمایه‌گذارهایی که در خارج از کشور سرمایه‌گذاری می‌کنند تضمین می‌دهد، چه برسد به سرمایه‌گذارهایی که در داخل به سرمایه‌گذاری می‌پردازند. در واقع حمایت و تضمین دولت به سرمایه‌گذارهاست که می‌تواند موتور سرمایه‌گذاری را در کشور روشن نگه دارد.

فکر می‌کنید برای ارتقای سطح تعامل بین دولت و کارفرما، چه راهکاری مناسب‌تر است؟

دولت‌ها باید حرف کارفرما و کارگر را بشنوند و برای حل مسائلمان زمان بگذارند. تفکر دولتی باید در کنار بخش خصوصی وجود داشته باشد، نه اینکه دولت به تنهایی حکم کند. تا زمانی که این اتفاق

نیفتد و دولت خودش را ملزم به تعامل بیشتر با کارفرمایان نداند،
این سطح روابط، ارتقا پیدا نخواهد کرد.